

Wspomożenie wiernych, Poczyszczycielka strapionych i Królowa Różańca świętego w Addis Abebie.

**Różaniec nie jest praktyką
związaną z przeszłością,
jako modlitwa dawnych czasów,
o której należy myśleć z nostalgią.
Tymczasem różaniec przeżywa
niejako swą nową wiosnę.
Niewątpliwie jest to najwymowniejszy
dowód miłości, jaką młode pokolenia
darzą Jezusa i Jego Matkę Maryję.**

Benedykt XVI (Bazylika Matki Bożej Większej, 3 maja 2008 r.)

Drodzy przyjaciele,

11 października rozpocznie się Rok Wiary. Październik jest miesiącem Różańca Świętego, a zatem wydarzeniu temu towarzyszyć będzie szczególne błogosławieństwo Matki Bożej. Istotnie, Różaniec to klucz, otwierający przed nami drzwi wiary. W modlitwie tej sama Maryja bierze nas za rękę i wprowadza w tajemnice chrześcijaństwa. Uczy nas naśladować Jezusa w każdej sytuacji życiowej i bezwarunkowo ufać Jego Słowu. Dzięki odmawianiu Różańca w Roku Wiary będziemy mogli uświadomić sobie lepiej niż zwykle prawdę, że należymy do Chrystusa.

Kardynał Meisner opowiadał kiedyś o swym spotkaniu z rosyjskimi katolikami pochodzenia niemieckiego, którzy w roku 1975 wybrali się do NRD i tam po raz pierwszy od trzydziestu pięciu lat uczestniczyli w katolickiej Eucharystii: „Po zakończeniu Mszy jeden z członków grupy zapytał mnie: «Jakie prawdy wiary powinniśmy przekazać naszym dzieciom, żeby dostały się do nieba?» Chciałem dać

każdemu na drogę Biblię i katechizm. Mój rozmówca powiedział jednak: «Wwożenie na teren Związku Radzieckiego literatury religijnej jest bardziej niebezpieczne niż wwożenie broni». Zapytałem go, czy w takim razie wolno im mieć przy sobie różaniec? Odpowiedział: «Tak, jako pamiątkę, ale co to ma wspólnego z moim pytaniem?» Pokazałem mu różaniec: «Jego częścią jest krzyż. Ten znak

„Różaniec to klucz, otwierający przed nami drzwi wiary”.

jest niczym księga, której nigdy nie będziemy w stanie do końca zgłębić. Odmawiamy na nim Credo, czyli całą mądrość wiary. Dalej znajdują się trzy koraliki. Rozważamy na nich trzy cnoty boskie – wiarę, nadzieję i miłość, czyli całą mądrość życia. Wreszcie mamy pozostałe koraliki, symbolizujące tajemnice życia Jezusa; jest to jakby napisana szyfrem Ewangelia, którą zgłębić można tylko rękoma i sercem. Nie rozszyfrują jej żadne tajne służby. Więcej nam nie potrzeba, aby móc wierzyć, żyć i dostać

się do królestwa Bożego». Mężczyzna chwycił różaniec i powiedział z zachwytem: «Cała wiara katolicka w jednej dłoni!»»

Drodzy Przyjaciele, odmawiajmy Różaniec z nową żarliwością, zawierając w ten sposób pragnienie odnowienia naszej wiary Matce Bożej. Ona pomoże nam przemienić naszą wiarę w świadectwo żywej miłości. Wiara bowiem wyraża się w uczynkach miłości. Prośmy zatem Maryję również o pomoc dla tych, którzy są z powodu wiary dyskryminowani, prześladowani, a nawet zabijani. Oni są dla

nas przykładem wiary i wierności.

Błogosławię Was
Wasz wdzięczny

P. Martin M. Barta

o. Martin M. Barta
Międzynarodowy Asystent Kościelny

O wiele więcej niż tylko pomoc materialna

W roku 2011 mogliśmy przyznać dzięki Wam 1 189 916 stypendiów mszalnych ubogim kapłanom na całym świecie. Ich łączna wartość to 38 977 924 zł. 32% z nich otrzymali księża z Afryki, po 23% – z Azji i z Europy Wschodniej, a pozostałe 22% – z Ameryki Łacińskiej.

Msza święta to fundament chrześcijaństwa. Udzielanie kapłanom pomocy materialnej i duchowej jest w związku z tym dla chrześcijan kwestią „być albo nie być”. W niektórych krajach, na przykład w **Demokratycznej Republice Kongo**, bez Państwa pomocy księża nie byłoby stać nawet za zakup odzieży i książek, nie mówiąc już o sfinansowaniu wspólnych rekolekcji i spotkań z braćmi w kapłaństwie. Biskup Miarinarivo na **Madagaskarze** pragnie wysłać wreszcie powierzonych mu 51 kapłanów – wszystkich z miłością wymienia z imienia i nazwiska – na kilka dni skupienia, aby mogli „naładować akumulatory” (koszt to 32 000 zł). Biskup Mongo w **Czadzie** chciałby zaś bardzo, by jego 15 księży mogło dzięki słowu i świadectwu pogłębić znajomość Pisma Świętego. Z tego powodu zamierza on zaprosić do swojego kraju ojca Josepha Doana z Wietnamu, który spędził dziewięć lat w komunistycznych więzieniach, po wyjściu na wolność zdobył uznanie wybitnym przekładem Biblii, a obecnie wykłada w Papieskim Wydziale Nauk Biblijnych w Jerozolimie. Biskupowi z Czadu brak jedynie środków na sfinansowanie podróży biblisty (4 000 zł).

Msza Święta jest źródłem życia Kościoła – a także kapłanów.

Etiopia – bez kapłanów Ciało Chrystusa byłoby tylko kawałkiem chleba.

Tanzania – biskup Morogory święci szaty neoprezbiterów.

Brazylia, diecezja Caraguatuba – adoracja to źródło siły do każdego działania.

Benedykt XVI podkreśla nieustannie, że kapłani potrzebują solidnej formacji kulturalnej i wiedzy naukowej. Intensywna, ustawiczna edukacja sprzyja rozwojowi dojrzałej osobowości. Aby było to możliwe, potrzebni są dobrzy nauczyciele. Tymczasem profesor uniwersytecki w **Ugandzie** zarabia 1500 dolarów, a wykładowca w seminarium duchownym – zaledwie 150 dolarów. Pracownicy dydaktyczni w tych placówkach są obciążeni tak bardzo, że nie są w stanie pełnić dodatkowo posługi w parafii czy wykonywać innych prac; formacja przyszłych

Duszpasterstwo dzieci w Egipcie – „pozwołcie dzieciom przychodzić do Mnie”...

Syria, miasto męczenników Homs – „...które za was będzie wydane”.

Ghana: „To jest Ciało Moje” – każda Msza Święta to wydarzenie rangi globalnej.

księży wymaga bowiem zaangażowania, które wykracza poza zwykłe przekazywanie wiedzy. Dzięki stypendiom mszalnym mogą oni spokojnie skupić się na swych obowiązkach. Najlepiej wie to ojciec Paul Oredipe, rektor seminarium w Ekpomie (**Nigeria**). Prosi on gorąco o stypendia mszalne dla swych dwunastu księży i wykładowców (35 640 zł). W targanym przemocą kraju dają one Kościołowi nadzieję na przyszłość. Stypendia mszalne ożywiają życie Kościoła – a także samych kapłanów, którzy dzięki nim doświadczają więzi miłości, łączącej wszystkich wierzących i znajdującej swój konkretny wyraz w ofierze Mszy Świętej. Wypowiadając w modlitwie eucharystycznej słowa: „Nieustannie gromadzisz lud swój, aby na całej ziemi składał Tobie ofiarę czystą”, głoszą zarazem obejmującą cały świat wspólnotę miłości. Stypendia mszalne to coś więcej niż tylko pomoc materialna. Biskup Kandi (**Benin**) dziękuje Państwu w imieniu swoich księży i pisze, że „ofiarodawcy biorą aktywny udział w ich uświęcaniu”. Liczba księży na całym świecie rośnie, ale liczba stypendiów mszalnych spada. Zmieńmy ten trend – nasi księża są tego warci! ●

„Codziennie otwierać serce przed Panem”

Mniej księży, mniej chrztów, mniej ślubów kościelnych, pustoszące świątynie, słabnący wpływ na społeczeństwo, nasilające się ataki mediów na Papieża i wiernych – tak wygląda Kościół z perspektywy socjologa. Perspektywa wiary jest jednak inna – cechuje ją ufność, że wszystko jest w rękach Boga.

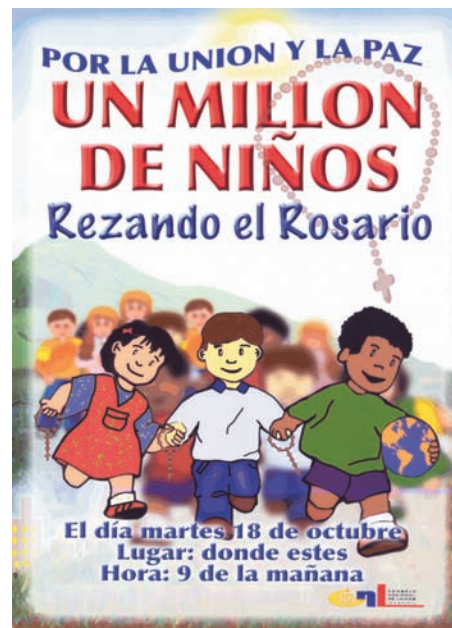
Owa ufność to istota wiary, coś, co są w stanie pojąć jedynie ludzie modlitwy. Bóg dał Apostołowi Piotrowi obietnicę, że „bramy piekielne nie przemogą Kościoła” (por. Mt 16,18). Podczas gdy wspólnota wierzących w Europie zмага

Gwatemala – tajemnica Różańca jest zawsze dla Was.

się z zagrożeniami duchowymi, w innych regionach świata dotykają ją prześladowania fizyczne. I w tym wypadku ważne jest zaufanie do Boga i modlitwa, rozbudzenie w sobie jej pragnienia, a także duchowa odnowa księży, sióstr zakonnych i osób świeckich. Temu właśnie służą organizowane w czasie Roku Wiary dni skupienia dla duchownych i katechetów oraz młodzieży i małżonków w diecezjach Imphal i Keralā w Indiach, sesje dla animatorów grup modlitewnych w Yendi (Ghana) i warsztaty formacyjne dla księży u franciszkanów w Addis Abemie (Etiopia).

Wiara jest sprawą osobistą, ale możliwość jej pogłębiania zależy często od okoliczności zewnętrznych. Na Ukrainie istnieje szkoła nowicjatu dla zakonnic greckokatolickich, które przygotowują się do złożenia ślubów wieczystych; organizuje się dla sióstr kursy administracji; dzięki Państwa hojności udało nam się wesprzeć też program dla prowadzących warsztaty dla wspólnot rzymsko- i greckokatolickich. Teraz przewodnicząca Konferencji Greckokatolickich Zakonów Żeńskich prosi nas o pomoc w sfinansowaniu trzyletniego programu doskonalenia umiejętności dla przełożonych domów zakonnych. W obliczu szerzącej się na Ukrainie postawy obojętności, a nawet niechęci do Kościołów chrześcijańskich nie wystarczy już podstawowa formacja osób konsekrowanych. Nie wolno im wpaść w pułapkę,

Zacząło się w Wenezueli. 18 października milion dzieci na całym świecie znów odmawiać będzie Różaniec.

polegającą na zatraceniu się w codzienności i jej sprawach. Papież mówi: „Oczy nasze bywają często na uwięzi, a nasze postrzeganie ogranicza się wyłącznie do świata widzialnego z jego ograniczeniami. Bóg pragnie rozszerzyć nasze spojrzenie, abyśmy dostrzegli to, co wielkie, życie w pełni, które może nam dać tylko On. On pragnie być naszym szczęściem i naszą radością. Otwierajmy przed Panem nasze serca w codziennej modlitwie, aby wzrastała w nas nieustannie Jego miłość”.

Modlitwa chrześcijan

Ojciec Święty, podobnie jak wszyscy jego poprzednicy w poprzednim stuleciu, nieustannie czerpie siłę z modlitwy różańcowej.

O modlitwie tej mówi, co następuje: „Różaniec jest modlitwą kontemplacyjną i chrystocentryczną, nieodłączną od medytacji Pisma Świętego. To modlitwa chrześcijanina, postępującego w pielgrzymce wiary za Chrystusem, za Maryją”. Różaniec był ulubioną modlitwą błogosławionego Jana Pawła II, a niedawno na nowo odkryli go Kubańscy. Do nowej fali entuzjazmu na rządzonej przez

komunistów wyspie przyczynił się czterechsetny jubileusz znalezienia figury Najświętszej Maryi Panny z El Cobre oraz nasza akcja, związana z dostarcze-

„Różaniec był też zawsze modlitwą rodziny i za rodzinę (...). Stanowi pomoc duchową, której nie należy lekceważyć”.

niem na Kubę 250 000 sztuk różańców. To wielki projekt, który wymaga Waszego wsparcia (12 160 000 zł). A także waszej modlitwy.

„Chciałbym zachęcić was, drodzy bracia i siostry, do odmawiania Różańca w tym miesiącu w rodzinie, we wspólnotach i parafiach”.

Na Pacyfiku leży wyspiarskie państwo Kiribati. Poszczególne wyspy oddalone są od siebie nawet o tysiące kilometrów. „Największy problem w naszej diecezji stanowi komunikacja” – pisze do nas bp Paul Mea. Księża są na swych wyspach zdani tylko na siebie – spotykają się tylko dwa razy w roku, aby odbyć rekolekcje i podzielić się doświadczeniami. Zagrożeniem dla małego kraju jest globalne ocieplenie. Czasy, w których przez pół roku trwała pora sucha, a przez drugie pół – deszczowa, dawno minęły. „Klimat oszalał. Często nie udaje się nawet zebrać orzechów kokosowych. Coraz więcej żywności trzeba importować, a transport bardzo podrożał”. W tej sytuacji nadzieją dla kapłanów są stypendia mszalne, które „umożliwiają im przeżycie i prowadzenie pracy duszpasterskiej”. Biskup Paul dziękuje Wam i błogosławi Was z całego serca.

Drodzy Przyjaciele!

Konferencja Episkopatu Bośni i Hercegowiny zaprosiła nas do Banja Luki. W kraju tym obecnie w zasadzie brak problemów etnicznych, ale między trzema wyznawanymi tam religiami istnieją głębokie podziały. W czasie wojny w latach 1992–1995 większość katolików zmuszono do ucieczki lub wypędzono. Zniszczono ich kościoły i klasztory; jedynie niewielu wiernym udało się powrócić. W Bośni i Hercegowinie, ale także poza jej granicami, istnieją siły polityczno-religijne, głoszące potrzebę przymusowego przesiedlenia pozostałych tam katolików. W centrum Europy tworzy się „plany pokojowe”, których fundament stanowi zbrodnia wypędzenia ludności cywilnej! Jest tylko jedna droga do pokoju – droga pojednania. Wkroczył na nią Kościół katolicki w Bośni i Hercegowinie. Jego członkowie wnoszą placówki dla osób starszych, umierających i ciężko upośledzonych, w których większość podopiecznych stanowią prawosławni i muzułmanie. Odbudowa kościołów i klasztorów daje wiernym nowe oparcie i nadzieję. Bohaterska jest postawa kapłanów i zakonników, poświęcających się służbie pojednania. Siłę czerpią oni między innymi z solidarności, która rodzi się w reakcji na ich zaangażowanie. Dzięki Państwa wierności możemy zapewnić ich, że nie pozostawimy ich samych sobie.

**Baron Johannes von Heereman,
prezydent zarządzający**

Potrzeby, miłość i wdzięczność – Państwa listy

Gratulacje

Otrzymałem sprawozdanie roczne Pomocy Kościołowi w Potrzebie za rok 2011. Znów zadziwiło mnie to, jak wielu ludziom Państwo pomogli i jak wielką sumę – 82 miliony euro – udało się Wam zebrać. Gratuluję Wam tego, że wspieracie tak różnorodne projekty. Wasze sprawozdanie jest imponującym świadectwem Waszej solidarności z ubogimi, którym dodajecie w ten sposób otuchy do życia.

Biskup z Austrii

Msze w intencji rodziny

Postanowiliśmy, że część zysku z wydania książki poświęconej historii naszej rodziny przeznaczymy na ofiarę za odprawienie mszy w intencji żyjących i zmarłych jej członków. Załączamy czek na 300 dolarów.

Rodzina z Kanady

Wyrwani z letargu

Chciałbym podziękować Państwu za katechizm, który otrzymałem w zeszłym miesiącu po przekazaniu Wam ofiary. Jest on klejnotem, którego blask sprawia mi ogromną radość. Dziękuję za „Biuletyn”, który wyrwa nas z samozadowolenia i letargu, ukazując nam prześladowania i zasiew wiary, który nawadniany jest łzami męczenników

Ofiarodawczyni z Australii

Różaniec dla prześladowanych chrześcijan

Gdy pięć lat temu sprzedaliśmy nasz dom, nie zapomnieliśmy również o Waszym Stowarzyszeniu. W miarę możliwości będziemy Was wspierać dalej. Odmawiając codziennie różaniec, modlimy się w intencji prześladowanych chrześcijan. Dziękujemy Państwu za ofiarność. Możliwość kontynuowania Dzieła Ojca Werenfrieda van Straatena musi być zaszczytem.

Matżeństwo z Holandii

**Pomoc Kościołowi w Potrzebie
ul. Wiertnicza 142, 02-952 Warszawa
tel./fax: 22 / 845 17 09**

e-mail: info@pkwp.org, www.pkwp.org

ING Bank Śląski 31 1050 1025 1000 0022 8674 7759

PKO BP S.A. 87 1020 1068 0000 1402 0096 8990

Redakcja: Pomoc Kościołowi w Potrzebie
Wydawca odpowiedzialny: Kirche in Not/Ostpriesterhilfe,
Postfach 1209, D-61452 Königstein
– Wydrukowano w Polsce
– De licentia competentis auctoritatis ecclesiasticae
<http://www.kirche-in-not.org>

Prosimy o przekazywanie Biuletynu po przeczytaniu przyja-
ciółom, sąsiadom, proboszczowi parafii. Teksty w nim opubli-
kowane można umieszczać w gazetce oraz wystawce para-
fialnej. Prosimy o przesyłanie nam adresów osób zaintereso-
wanych naszą działalnością.

